

ಮಾತ್ರ-ಕೆ

ಸಭಾಂಗಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಹೇಸರು ಇಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಕಿಯಂತೂ ಶಂ.ಬಾ. ಅವರಿಗೆ ಎಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀಪೆ ಚೆಚ್ಚಬಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜೀಪಿಗೆ ಕಾಣಕೆ ಕೊಡಲೆಂದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಿ, ಬಳಸಿ, ಮಧ್ಯ ಕುಡಿದವರನ್ನು ವಿರೋಧಿ, ಆ ಸಂಭಂಡನೆಯಿಂದಲೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದವನು ನಾನು. ಈಗಲೂ ಆಗಿನ ಕೆಲವು ಅದೇ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅಂಥ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇನ್ನುವೂ ಹೆಚ್ಚು ನುರಿತ ಸಂಭಂಡವರು ಅವಕಾಶವನ್ನು ದುರ್ಬಳಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇಡಿದ್ದರು. ನಾನು ಒಂದಿಂಗಾಗಿ ಹೊರಾಡುವ, ಗಡ್ಡಲ ಹಾಕುವ, ಪ್ರಚಾರ ಬಿಂಬಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದವನಲ್ಲ, ಹಿಂಗಾಗಿ ಈಗಿನ ವಿಧಮಾನಗಳಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದೆ.

- ◆ ನಿಮಗೆ ಅನುವಾದ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಯಾದೇ ಮುನ್ನಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಪ್ರೀತಿ ನಿಮಗೆ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ. ಚೆರೆ ಚೆರೆ ಭಾಷೆಯ ಸಿದು ನಿಮ್ಮ ತಲ್ಮಾರಿನ ಅನೇಕರಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅನುವಾದ ಸ್ಟ್ರೀಗೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿದನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಶೇಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ?

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹತ್ತದ ಸ್ಯಾಫ್ಟ್‌ಕ್ರೀಡೆಯೇ. ಒಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಅಪ್ರಚಾರವಾಗದರೆ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಅನುಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಸ್ಯಾಫ್ಟ್‌ಕ್ರೀಡೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಸ್ಕ್ರೀ, ಪ್ರತಿಧೀ, ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕೂಡಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದಾಗ ಅದು ನವೀನ ಮರಸ್ಯಾಫ್ಟ್ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಅಂಥದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿರುವ ಬಳ್ಳಿ ಪರ್ಫಿಕ, ಅಪ್ಪ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ರೀಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದನೇ. ಮತ್ತು, ರಂಗ ನಿದೇಶಕ ಬಿ.ವಿ. ಕಾರಂತರ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಮೋಹನ್ ರಾಕೇಶ್‌ರ ‘ಆಷಾಫ್ ಕಾ ಏಕ್ ದಿನ್’ ಎಂಬ ಹಿಂದಿ ನಾಟಕವನ್ನು ವೋದಲು ಅನುವಾದಿಸಿದೆ. ಅದೇನಾಯಿತೋ, ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರ ಆಗ್ರಹದ ಮೇರೆಗೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನೇ ಅನುವಾದಿಸುತ್ತ ಬಂದೆ. ನಾನಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರೀಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದು ಕಡಿಮೆ. ನನಗೆ ಇವ್ವಾದ ಕೆಲವು ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಹಿಂದಿ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳಿವೆ. ಈಗಲೂ ಅವನ್ನು ಮೀರುವಂಥ ಕ್ರೀಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಂಥವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಅನುವಾದ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಚಿಯ ಕೆಲಸವಂತೂ ಖಿಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ತುತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತೀಡುವ, ಉನ್ನತಿಕರಿಸುವ ಸ್ಯಾಜನಾತೀಲ ಕ್ರಿಯೆ. ನಾನು ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಿ.ಸಿ. ತಟಪಟಿ, ಎಂ.ಎ. ಕಸ್ತ್ರೂರಿ ಅವರ ಪ್ರೌತ್ತಾಹದಿಂದ ಜರ್ಮನ್, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ, ಹಿಂದಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದು ನೇನೆಡಿ. ನಂತರ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಅರ್ಥಮಾಗಧಿ, ಹಿಂದಿ, ಉದ್ಯಾನ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರಾಠಿಯ ಕ್ಷಾಸಿಕ್ ಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಲು ಈಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿದೆ. ಆದರೆ ಯಂತ್ರ, ಆರೋಗ್ಯ, ದೃಷ್ಟಿ ನೇರವಿಗೆ ಬರದಾಗಿವೆ.

- ◆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು ಮೀರಳು ಹಾಲು ರಂಗಭೂಮಿಗಿದೆ. ನಾಟಕಗಳ ಬರವಣಿಗೆ, ಅನುವಾದಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಅದು ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದೊಂದು ರಂಗನಂಟು-ರಂಗಪ್ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯಿಲು?

ನನ್ನ ಬಳ್ಳಿ ಅಜ್ಞ ಹಾಗೂ ಮೂವರು ಸೋದರಮಾವಂದಿರು ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದರಾಗಿದ್ದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾದವಾಡಲ್ಪಿ ಸಕ್ಕಾ ಟಗಳನ್ನು, ಮನಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಾಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೂವರೂ ಮಾವಂದಿರಿಗೆ ತಬಲಾ, ಹಾಮೋನಿಯಂ ಬಾರಿಸುವುದು, ದಿನಾ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಜನೆ